

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 22.

1855 EN ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περί γραμματοσήμου. — Διατάγματα. 1) Περί επέκτασης του δημοτικού εασιμού εις τὸν Δήμον Ἰητῶν. — 2) Ὁμοίως εἰς τὸν δῆμον Ἀμαλιαπύλειος. — 3) Ὁμοίως εἰς τὸν δῆμον Σπετσῶν. — 4) Ὁμοίως εἰς τὸν δῆμον Σίφνου. — 5) Ὁμοίως εἰς τὸν δῆμον Πανορμιτιῶν. — 6) Περί μεταθέσεως τῆς ἔδρας τοῦ δήμου Καρυουπόλειος, — Ἀγγελία ἀφορῶσα τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΘ'.

Περί γραμματοσήμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασάμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Πᾶν γράμμα ἀποστελλόμενον διὰ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ταχυδρομείων ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου ἄνευ διακρίσεως ἀποστάσεως ὑπόκειται εἰς Ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 20, ὅταν ἔχη 15 γραμμῶν βάρος ἢ ἑλλαττον, λεπτ. 40 ὅταν ἔχη βάρος 16 ἕως 30 γραμμῶν, λεπτ. 80 ὅταν ἔχη βάρος 31 — 100 γραμμῶν.

Τὸ γράμμα, τοῦ ὁποίου τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὰς 100 γραμμάς, ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 80, δι' ἑκάστην ἑκατοντάδα γραμμῶν, ἢ διὰ πᾶν κλάσμα ἑκατοντάδος.

Γράμματα ἀποστελλόμενα ἐπὶ συστάσει ὑπόκεινται εἰς διπλάσιον Ταχυδρομικὸν τέλος.

Ἄρθρ. 2. Ἐκαστον φύλλον ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. δύο.

Τὸ αὐτὸ τέλος πληρόνεται καὶ ἐὰν τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος δὲν εἶναι πλήρες.

Βιβλία ἐκκλησιαστικά, διδασκτικά ἢ ἐπιστημονικά, καθὼς καὶ ἐντυπα πρωτόκολλα δευμένα ἢ ἀδέτα μέχρι τῶν 100 γραμμῶν βάρους ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν ταχυδρομικοῦ τέλους λεπτ. 10. ἀπὸ δὲ τῶν 100 — 200

λεπτ. 20, αὐτὰ ομῆνου τοῦ τέλους κατὰ 10 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα γραμμῶν.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ γίνεται βαθμηδὸν καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 3. Πᾶν φύλλον καταλόγου, προγράμματος, εἰδοποιήσεως ἢ μουσικῆς, ἄνευ διακρίσεως μεγέθους ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 4.

Ἄρθρ. 4. Τὰ δέγματα τῶν ἐμπορευμάτων ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη, εἰς ἃ ὑπόκεινται καὶ τὰ γράμματα.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὰ τέλη.

α) Τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν διαφορῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

β) Τὰ ἡμιεπίσημα, παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀποστελλόμενα εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ἀπὸ τούτους πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς, καθὼς καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἀπὸ τούτους πρὸς τὸν ἀρχηγὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀποστελλόμενα.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη προπληρώνονται δι' ἐπιθέσεως γραμματοσήμου ἐπὶ τῶν παραδιδόμενων εἰς τὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων ἐφημερίδων, δειγμάτων κλπ.

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ γραμματοσήμου γίνεται παρὰ τοῦ ἀποστελλόντος αὐτά.

Τὰ μὴ φέροντα γραμματόσημον γράμματα καὶ λοιπὰ δὲν ἀποστέλλονται, ἀλλὰ μένουσιν ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἐν ᾧ κατετέθησαν ὀλόκληρον τριμηνίαν πρὸς ἐπιστροφὴν.

Ἐὰν δὲ καθ' ὅλην τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ζητηθῶσι ῥίπτονται εἰς τὰ ἀχρηστά καὶ καταστρέφονται ἀφοῦ παραβῶν ἐπὶ ματαίῳ ἑτέρα τριμηνία.

Άρθρ. 7. Τὰ διευθυνομένα εἰς ξένα Κράτη, ὡς καὶ τὰ ἀπὸ ταῦτα ἀποστελλόμενα γράμματα καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων εἰς οἰοδήποτε ταχυδρομεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν παραδοθῶσιν πρὸς ἀποστολὴν ἢ διανομὴν ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20, ὅταν τὸ γράμμα ἢ τὸ δεῖγμα ἔχη 15 γραμμῶν βάρους, ἢ ἑλαττον.

Λεπτὰ 40 ὅταν ἔχη βάρους 16 ἕως 30 γραμμῶν.

» 60 ὅταν ἔχη βάρους 31—45 γραμμῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς, αὐξανόμενου τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ λεπτὰ 20 εἰς πᾶσαν 15 γραμμῶν αὐξησιν.

Αἱ παντὸς εἶδους ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, οἱ κατάλογοι, τὰ προγράμματα καὶ εἰδοποιήσεις ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὠρισμένα.

Άρθρ. 8. Τῶν διευθυνομένων ἐκτὸς τοῦ Κράτους γραμμῶν, ἐντύπων καὶ δειγμάτων τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ὡς καὶ εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας ἀνήκοντα προπληρόνεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 6, ὅταν ταῦτα ὑπόκεινται εἰς προπληρωμὴν τελῶν κατὰ τὰς ταχυδρομικὰς συμβάσεις, ἢ ὅταν οἱ ἀποστέλλοντες θέλωσιν νὰ προπληρώσωσιν αὐτὰ, ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ταχυδρομικὴ σύμβασις.

Ἡ ἐπιθεσις τοῦ γραμματοσήμου εἰς τὰ γράμματα καὶ λοιπὰ, ὅσα ἔρχονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιθεβαρυμένα μὲ τέλη ἐνεργεῖται διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τῆς παραδόσεως, τόσον διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καθὼς διὰ τὸ ἐσωτερικόν τέλος.

Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, λαμβάνονατ τοιαῦτα γράμματα καὶ λοιπὰ, ἀνήκοντα εἰς ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ παραπέμπουσιν εἰς αὐτὰ δι' ἰδιαιτέρου φύλλου εἰδοποιήσεως.

Άρθρ. 9. Ἐὰν γράμμα, ἐντυπον ἢ δεῖγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ γραμματόσημον, δὲν ζητηθῇ, ἢ δὲν γείνη παραδεκτὸν μένει ἐκτεθειμένον ὀλόκληρον τριμηνίαν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας τίθεται εἰς τὰ ἀχρηστον, καὶ κατασφραγεται, ἀφοῦ παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἑτέρῳ τριμηνία.

Άρθρ. 10. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσεται τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ γραμματοσήμου, ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ μέσον τῆς διαγραφῆς τοῦ γραμματοσήμου, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρῆσις.

Άρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους νὰ κλείωσιν ἰδιωτικὰ γράμματα ἐντὸς ἐπισήμων ἢ ἡμιεπισήμων. Ὁ παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δρ. 50, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 100, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ δὲ γράμματα παραδίδονται πρὸς οὓς διευθύνονται. Ὁ τρὶς ὑποπεσὼν εἰς τὴν παρῆβασιν ταύτην ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 12. Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος παραδεχθεὶς καὶ ἀποστείλας γράμματα, δείγματα ἐμπορευμάτων, ἐντυπα οἰοδήποτε εἶδους, μὴ φέροντα γραμματόσημον, ἢ φέροντα κατωτέρας ἀξίας, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 13. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποστολὴ χρημάτων,

τραπεζικῶν γραμματίων, ἢ ἄλλων εἰδῶν πολυτίμων διὰ τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμῶν, ἢ διὰ τῶν ἐπισήμων ἢ ἡμιεπισήμων ἐγγράφων. Ἐὰν ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀποσταλῶσι χρήματα, τραπεζικὰ γράμματα, ἢ ἄλλα πολύτιμα εἶδη, καὶ ἀπωλεσθῶσιν, ἢ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν παρέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ἀποστείλαντα. Μόνος ὁ ἀποστείλας γράμματα ἐπὶ συστάσει, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτῶν, οἰοδήποτε βάρους καὶ ἂν ᾧσι, δικαιούται νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν δραχ. 25, ἐὰν ἡ ἀπώλεια δὲν προήλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας. Ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποδίδεται δὲ εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ αἰτίου τῆς ἀπωλείας.

Άρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ταχυδρόμους νὰ μετακομίζωσιν ἄλλα γράμματα ἢ πράγματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλων. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Νόμου.

Άρθρ. 15. Πιναξὶ ἀκριβοῦς τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰς τὰς ταχυδρομικὰς συμβάσεις στηριζόμενος, θέλει δημοσιεῦθῃ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Άρθρ. 16. Ὅστις μεταχειρισθῇ γραμματόσημον, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρῆσις, ἢ πωλήσῃ τοιοῦτον, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—500, ἐφαρμοζομένη ἐν ὑποτροπῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὁ παραβάτης ἐὰν ᾖναι ὑπάλληλος ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 17. Ὁ παρὼν Νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὴν 4. Ἰανουαρίου 1856· ψηφισθεὶς δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῦθῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΙΤΟΣ. Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαΐου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἰητῶν

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ασθόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 10βρίου 1847 ΕΠ. περὶ Δημοτικῶν φόρων Νόμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Ἰητῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων Δημοτ. Δασμὸν εἰς τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα σιτηρὰ, γλωσσὸν τρυφὸν καὶ ἐμπορεύματα ἐν γένει.

Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται ὡς πρὸς μὲν τὰ σιτηρὰ εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν, ὡς πρὸς δὲ τὸν χλωρὸν τυρὸν καὶ τὰ ἐμπορευμάτα εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν· θέλει διαρκέσει ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι τῆ 28 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀμαλιαπόλεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΕΗ. περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ἐπὶ τῆ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀμαλιαπόλεως νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὀνίων δημοτικῶν δασμῶν εἰς τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα σίτον καὶ ἄλευρον, τὰ ὑφάσματα παντὸς εἴδους καὶ ὕλης, τὴν οἰκοδομήσιμον ξυλείαν τὸν κατεργασμένον καὶ ἀκατέργαστον σίδηρον.

Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται ὡς πρὸς μὲν τὸν σίτον καὶ τὸ ἄλευρον εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἐμπορευμάτα εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν, ἀρξαμένην ἀπὸ τῆς 4 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου τ. ε.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι τῆ 28 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σπετσῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΕΗ. Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων, ἐπὶ τῆ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Συγχωρεῖται εἰς τὸν δῆμον Σπετσῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὀνίων δημοτικῶν δασμῶν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ κατανάλωσιν εἰσαγόμενα ἐμπορευμάτα.

Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται ὡς πρὸς

μὲν τὰ σιτηρὰ εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἐμπορευμάτα εἰς τὸν διὰ τὰ ὄνια κατ' ἔτος ψηφισόμενον παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐγκρινόμενον, θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι τῆ 28 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτ. δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Σίφνου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847, ΕΗ. περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ἐπὶ τῆ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ τῆ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σίφνου νὰ ἐπεκτείνῃ τῶν ἐπὶ τῶν ὀνίων δημοτικῶν δασμῶν εἰς τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα ἄλλαξη δημοτικῶν καρπῶν, καὶ λοιπὰ ἐμπορευμάτα τὰ ἐν τῆ διὰ τῆς ἀπὸ 24 7βρίου π. ε. ὑπὸ στοιχ. ΚΒ. πράξεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ψηφισθεῖση διατιμήσει ἀπκριθιμώμενα.

Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν· θέλει δὲ διαρκέσει ἐπὶ ἓν καὶ μόνον ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 12 τρ. Μ. καθ' ἣν λήγει ἡ ἐπιτραπέισα ἐπέκτασις τοῦ δασμοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1352 ἡμετέρου Διατάγματος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πανορμιτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847, ΕΗ. νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶ, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδοτήσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πανορμιτῶν ἢ ἀντικειμένου τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων δημοτικοῦ δασμοῦ, ἐπιβληθέντος μὲν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου π. ε. ἡμετέρου Διατάγματος εἰς τὰ πρὸς

έσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγόμενα εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν πανικὰ καὶ σιτηρὰ, περιοριζομένου δὲ διὰ τοῦ παρόντος εἰς μὲν α τὰ πανικὰ.

Ἄρθρ. 2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ δασμοῦ αὐτοῦ προδιοριζομένου εἰς 2 ἐπὶ τοῖς 0/0, θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς α. Ἰαννουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ὁ ἤμετερος ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἐπιτροπὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

A. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ Δήμου Καρρυνόπλεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ρ Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καὶ τὰ, γνωμοδοτήσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καρρυνόπλεως καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Γυθίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ἐπιτροπῶν τῶν ἔσωτερικῶν ἀπερσιόσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Καρρυνόπλεως τῆς ἐπαρχίας Γυθίου μεταίθεται ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου χωρίου, ὅπου διατελεῖ ἤδη, εἰς τὸ χωρίον Σκούταρι.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἐπιτροπῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσιεῖσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

A. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορωσαί τὴν δημόσιον ὑπερησίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου Β Διατάγματος ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Σούτσος, μέχρι τοῦδε Ἐπιτροπικὸς γραμματεὺς ἀτάξεως παρὰ τῷ Ἐπιτροπείῳ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἔσωτερικῶν ἐπρωσιδίσθη τμηματάρχης δευτέρας τάξεως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἐπιτροπείῳ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ὁ Κ. Ν. Χαριτίδης διορίσθη γραμματεὺς ἀτάξεως παρὰ τῷ Ἐπιτροπείῳ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείας, ἐπιτετραμμένος τὴν τομακὴν ὑπερησίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου Β Διατάγματος προήχθη εἰς τὴν τάξιν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ὁ μέχρι τοῦδε Ἰππότης τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ αὐτοῦ Τάγματος Κύριος Léon de Laborde, μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας.

Διὰ Β. Διατάγματος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Μαΐου, ἀπενεμήθη ὁ ἄργυρος Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν Κ. Γ. Εὐλάμπιον, συγγραφεὴ τοῦ ἐν Πετροῦπλεῖ ἐκδοθέντος συγγράμματος, ὁ Ἄμαραντος, προσενηκόντα ἀντιτύπων αὐτοῦ τῇ Μεγαλειότητι Βασιλίσσῃ, εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Ρωσσίᾳ πολυετῶν αὐτοῦ μόχθων καὶ τοῦ πρὸς ἐκπόνησιν ἔθνωφελούς συγγραφῆς αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου Β. Διατάγματος, ἀπὸ ἀλλαγῆς τῆς ὑπερησίας ὁ Κ. Ἀντώνιος Κόντης Ἐπιτροπικός ἐν Πρεσβείᾳ.

Διὰ Β Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου, ἀπενεμήθη ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἐπὶ τὸν μέχρι τοῦδε Ἰππότην τοῦ Ἄργυροῦ Σταυροῦ τοῦ αὐτοῦ Τάγματος Κ. Δ. Μ. Τρον Δρόσου, Γενικὸν Γραμματεὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπείῳ.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου, ἀπενεμήθη ὁ ἄργυρος Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τοὺς Κυρίους.

Βερβολομακίου Γκιζην, Ἐπιτροπ. Γραμματεὴ ἀτάξεως παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ἐπιτροπείῳ.

Μετὰ τὴν Σαλδῶγον, Πρόξενον τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω χωρῶν ἐν Σύρι.

Ἀθανάσιον Ἀθανασιάδην, Γραμματεὴ τοῦ ἐν Πρεσβείᾳ Ἀγρικοῦ Προξενείου.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου, ἀπενεμήθη ὁ μὲν Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Ἰππότην τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ αὐτοῦ Τάγματος, Κ. Νικόλαον Κωστῆν, Ἰατρὸν τῆς Α. Μ. καὶ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ δὲ Χρυσὸς σταυρὸς τοῦ αὐτοῦ Τάγματος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Ἰππότην τοῦ Ἄργυροῦ Σταυροῦ, Κ. Ἐρμάνον Λινδερμάτση, Ἰατρὸν τῆς Α. Μ. καὶ ἐπίτιμον Ἀρχίατρον τοῦ Ἐτρατοῦ.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου ἀπενεμήθη ὁ ἄργυρος Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν Κύριον Θεομᾶν Βοῦδ, Ἐπιτροπικός τῆς Ἀγγλίας ἐν Πάρισι καὶ διεθνοτῆς τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμπορικῆς οἰκίας Βάρφ καὶ Σουτρ.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου, ἀπενεμήθη ὁ μὲν Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε Ἰππότες τοῦ Ἄργυροῦ Σταυροῦ τοῦ αὐτοῦ Τάγματος, Κυρίου. :

Ἡλιὸν Δωϊκίον, Ἐπιθεωρητὴν τῶν Ἐπιχειρημάτων παρὰ τῷ Ἐπιτροπείῳ τῶν ἔσωτερικῶν.

Στέφανον Βοκλεῖδην, Ἐπιτροπικὸν Γραμματεὴ ἀτάξεως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἐπιτροπείῳ.

Π. Λύσικαν, Στρατιωτικὸν Ἐπιτροπικόν.

Ὁ δὲ Ἄργυρος Σταυρὸς τοῦ αὐτοῦ τῶν Τάγματος, εἰς τοὺς ΚΚ. Ἀνδρῶν χαλαράμπη, Ἐπιτροπικὸν Γραμματεὴ ἀτάξεως παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἐπιτροπείῳ.

Ἀπόστολον Μυλωνᾶν, ὑποδιευθ. τοῦ Τεχνολογικοῦ Παιδαγωγικοῦ Πανηγυρίου Θεοδώρου Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Γενεθλοπαιδαγωγικοῦ Σύρου.

Ἀλέξανδρον Βενζελον, τακτικὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἰατροσόφου.

Γεώργιον Πριναρῆν, τακτικὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ τὴν Βενζελον, ἐκτακτικὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

Γεώργιον Αἰλῆν, Ἰατρὸν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Δημήτριον Ὀρφανίδην, ἰδιωτικὸν Ἰατρὸν.

Θωμᾶν Κιβάον, Ἰατροσόφου καὶ Φαρμακοποιόν.

Ἀντώνιον Βιζάρην, Σπυρίδωνα Μπαλάνον, καὶ Προκόπιον Χρυσοῦσον, δημοτικὸς Ἰατροὺς.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαΐου, ἀφηρέθησαν τὰ ἐκτελεστήρια τῶν Κ. Κ. Γ. Φεβλάκη καὶ Ἐμ. Μοδινῶ, Προξενικῶν Πρακτόρων τοῦ Βασιλείου τῶν Δύο Σικελιῶν, τοῦ μὲν ἐν Κέα, τοῦ δὲ ἐν Μήλῳ.

Διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Μαΐου ἀπενεμήθη ὁ ἄργυρος Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Βασιλικῷ Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν Κύριον Λουδοβικὸν Θερσίον Διδάσκαλον τῆς Ζωγραφικῆς παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Σχολῇ τῶν Τεχνῶν.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου ἀπενεμήθη ὁ ἄργυρος Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν Κύριον Κάρολον Ἐδουάρδον Ζαχαρίαν, Νομοδιδάσκαλον ἐν Λιγγενθάλῃ.

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Μαΐου ἀπενεμήθη ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τοὺς ΚΚ. Boissonade (Jean) καὶ Saint Mars Girardin, μέλη τῆς ἐν Παρισίοις Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.